

พระราชบัญญัติ
ນາທຽບປະກິດປົກປຶກນໍາເຂົ້າສົນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ

พ.ศ. ២៥៥០

กฎົມພລອດດຸລຍເດືອນ

ໃຫ້ໄວ້ ຮັງ ວັນທີ ២៥ ພັນວາຄນ ພ.ສ. ២៥៥០
ເປັນປີທີ ៦២ ໃນຮັກລັດປັຈຊັບ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควร มีกฎหมายว่าด้วยมาตรการປະກິດປົກນໍາເຂົ້າສົນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ

พระราชบัญญัตินີ່ນີ້ນີ້ບໍ່ທັງບັນຍຸດັບຕະຫຼາດປະກາດເກີຍກັນການຈຳກັດສີທີ່ແລະເສີງພາພອນນຸກຄົດ
ចື່ມມາດຮາ ២៥ ປະກອບກັນມາດຮາ ៤៣ ຂອງຮູ້ຮຣມນຸ້ມແຮ່ງຮາຊານາຈັກໄທ ບັນຍຸດໃຫ້ກະທຳໄດ້
ໂດຍອາຍຸຍໍາຈຳນາຈຕາມບໍ່ທັງບັນຍຸດັບແຮ່ງກຸ່ມາຍ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินີ່ນີ້ໄວ້ໂດຍຄໍາແນະນຳແລະບິນຍອມຂອງສກາ
ນິດັບບັນຍຸດັບແຮ່ງໜາດ ດັ່ງຕ່ອງໄປນີ້

มาตรา ១ พระราชบัญญัตินີ່ນີ້ເຮັດວຽກວ່າ “พระราชบัญญัตินີ່ນີ້ນີ້ມີมาตรการປະກິດປົກນໍາເຂົ້າສົນຄ້າທີ່
ເພີ່ມຂຶ້ນ พ.ສ. ២៥៥០”

มาตรา ២ พระราชบัญญัตินີ່ນີ້ໃຫ້ໃຊ້ບັນດາເນື່ອພັນກຳຫານດເກົ່າສົນວັນນັບແຕ່ວັນປະກາດໃນ
ຮາຊານາບະກາຍາແບ່ນດັ່ງໄປ

มาตรา ៣ ໃນพระราชบัญญัตินີ່

“มาตรการปักป้อง” หมายความว่า มาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันและเบี่ยงความเสียหาย อันเกิดจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

“การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น” หมายความว่า การนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้านิดได้ ชนิดหนึ่งในปริมาณเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างชัดแจ้ง หรือโดยการเปรียบเทียบกับการผลิต ภายในประเทศ

“ความเสียหาย” หมายความว่า

(๑) ความเสียหายอย่างร้ายแรงที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน โดยเป็นความเสียหายโดยรวมที่ ชัดแจ้งที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน หรือ

(๒) ความเสียหายอย่างร้ายแรงที่คุกคามอุตสาหกรรมภายใน โดยเป็นความเสียหายที่ชัดแจ้งว่า ใกล้จะเกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน

“อุตสาหกรรมภายใน” หมายความว่า ผู้ผลิตที่ผลิตสินค้านิดเดียวกันซึ่งมีปริมาณผลผลิตรวมกันแล้วเป็นสัดส่วนที่สำคัญของปริมาณการผลิต ภายในประเทศของสินค้าดังกล่าว

“สินค้านิดเดียวกัน” หมายความว่า สินค้าที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันอย่างมาก กับสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น และให้หมายรวมถึงสินค้าที่เปลี่ยนโดยตรงกับสินค้าดังกล่าวด้วย

“ผู้นำส่วนได้เสีย” หมายความว่า

(๑) ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้นซึ่งอยู่ในต่างประเทศ ผู้นำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น หรือสมาคมในทางการค้าที่มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าดังกล่าว แล้วแต่กรณี

(๒) รัฐบาลของประเทศไทยผู้ส่งออกสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น

(๓) ผู้ผลิตสินค้านิดเดียวกันภายในประเทศ หรือสมาคมในทางการค้าที่มีสมาชิกส่วนใหญ่ เป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าว

(๔) บุคคลอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

“ประเทศไทยกำลังพัฒนา” หมายความว่า ประเทศไทยตามบัญชีรายชื่อขององค์การสหประชาชาติที่ จัดอยู่ในกลุ่มประเทศไทยกำลังพัฒนา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณามาตรการปักป้อง

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมายกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

กฎหมายกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณามาตรการปักป้อง” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงอุดสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศแต่งตั้งข้าราชการของกรมการค้าต่างประเทศเป็นผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ การบัญชีและการเงิน การคลัง กฎหมายการค้าระหว่างประเทศ การเกษตร การอุดสาหกรรม และการบริหารธุรกิจ

มาตรา ๖ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณากำหนดมาตรการปักป้องตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) พิจารณากำหนดการซื้อขายตามมาตรา ๓๕
- (๓) ให้คำแนะนำในการออกกฎหมายกระทรวงและประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) พิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ
- (๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการรับมอบหมาย

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับแต่งตั้งอีก แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองคราวติดต่อกันไม่ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระนี้ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนี้ขอรับในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการศูนย์ให้ออกเพรະນีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่อง หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรืออย่ามความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอการลงโทษ ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดดุจโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

มาตรา ๕ ในกรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนโดยเร็ว เว้นแต่ว่าวาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่จะมีการแต่งตั้งใหม่เหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งก็ได้

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งแทนตามวาระนี้ขอรับในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๖ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดซึ่งเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยข้อความของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงข้อตกลงคะแนน

กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ต้องวินิจฉัยข้อความ ห้ามมิให้กรรมการผู้นั้นเข้าร่วมประชุมในเรื่องนั้น

ในการประชุม ถ้ามีความเห็นแย้ง ให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุมด้วย แต่กรรมการคนใดขอให้รวมความเห็นแย้งของตนไว้ในคำวินิจฉัยก็ได้

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการอนุมายได้

มาตรา ๑๒ ให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุกรรมการโดยอนุโถม

หมวด ๒

การพิจารณากำหนดมาตรการปักป้อง

ส่วนที่ ๑

การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณา

มาตรา ๑๓ ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันที่มีผลผลิตตามเกณฑ์ที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด หรือผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันรายอื่นที่มีผลผลิตรวมกันตามเกณฑ์ที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด เป็นผู้มีสิทธิขอให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณากำหนดมาตรการปักป้อง ในกรณีที่เห็นว่ามีการนำเข้าสินค้าชนิดนั้น ๆ ที่เพิ่มขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน โดยให้ยื่นคำขอต่อกองการค้าต่างประเทศพร้อมหลักฐานและข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่ามีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวงพาณิชย์

เมื่อคำขอมีรายละเอียดและหลักฐานครบถ้วนถูกต้องแล้ว ให้กรมการค้าต่างประเทศเสนอคำขอต่อกองการพิจารณา

มาตรา ๑๔ ถ้ากรมการค้าต่างประเทศเห็นว่ามีหลักฐานการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน ให้กรมการค้าต่างประเทศยื่นคำขอให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณา

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาคำขอตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ แล้วพบว่ามีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและมีความเสียหาย ให้กรมการค้าต่างประเทศดำเนินการได้ส่วนต่อไปโดยไม่ชักช้า

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาคำขอแล้วพบว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นหรือไม่มีความเสียหาย ให้กรมการค้าต่างประเทศแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยไม่ชักช้า

ส่วนที่ ๒

ความเสียหาย

มาตรา ๑๖ การพิจารณาว่ามีความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในอันเนื่องมาจาก การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น ให้พิจารณาจากปัจจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะปัจจัยดังต่อไปนี้

- (๑) อัตราและปริมาณของการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น
- (๒) ส่วนแบ่งตลาดของสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น
- (๓) การเปลี่ยนแปลงของระดับการขาย
- (๔) การเปลี่ยนแปลงของระดับผลผลิต
- (๕) การเปลี่ยนแปลงของระดับผลิตภาพ
- (๖) การเปลี่ยนแปลงของระดับกำลังการผลิตที่ใช้จริง
- (๗) การเปลี่ยนแปลงของระดับกำไรและขาดทุน
- (๘) การเปลี่ยนแปลงของระดับการจ้างงาน

การพิจารณาความเสียหายตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้พิจารณาจากหลักฐานที่ชัดแจ้งแล้ว ต้องปรากฏว่า ความเสียหายนั้นเป็นผลมาจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น หากมีความเสียหายเกิดขึ้นเนื่องจากเหตุอื่นในเวลาเดียวกัน นอกจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น มิให้นำความเสียหายที่เกิดจากเหตุอื่นนั้นมาเป็นข้อพิจารณา การพิจารณาความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ การพิจารณาว่ามีความเสียหายที่อาจก่อความอุตสาหกรรมภายใน ให้พิจารณาจากปัจจัยตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและมิใช่จากข้อกล่าวหา การคาดเดา หรือความเป็นไปได้ที่ห่างไกล

ส่วนที่ ๓

การไต่สวน

มาตรา ๑๘ ในการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกัน ให้กรรมการค้าต่างประเทศเป็นผู้มีอำนาจ ได้ส่วนข้อมูลการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย เริ่มต้นการไต่สวนโดยการออกประกาศไถ่สวน การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย ในวาระของทางราชการหรือโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนรับรู้ ให้กรรมการค้าต่างประเทศแจ้งประกาศไถ่สวนให้ผู้ยื่นคำขอและผู้มีส่วนได้เสียทราบด้วย

หลักเกณฑ์ของประกาศໄต่สวนตามวาระหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กรรมการค้าด่างประเทศ
ประกาศกำหนด โดยย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

(๑) ระบุสินค้านำเข้าที่ถูกได้สวน

(๒) วันเริ่มได้สวน

(๓) ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย

มาตรา ๑๙ ในระหว่างการได้สวน ให้กรรมการค้าด่างประเทศเปิดโอกาสให้ผู้นำเข้า
ผู้ส่งออก และผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ เสนอหลักฐาน เอกสาร และแสดงความเห็นสนับสนุนหรือได้ยัง
คำขอของผู้ยื่นคำขอ โดยย่างน้อยที่สุดต้องแสดงว่าคำขอนั้นเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือไม่

การเสนอหลักฐานและเอกสารตามวาระหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข^๔
ที่กำหนดในประกาศกระทรวงพาณิชย์

มาตรา ๒๐ เมื่อได้ดำเนินการได้สวนการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหายเสร็จแล้ว
ให้กรรมการค้าด่างประเทศสรุปผลการได้สวน และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

มาตรา ๒๑ ข้อมูลที่โดยสภาพเป็นข้อมูลลับหรือเป็นข้อมูลที่ผู้นำเสนอด้วยได้อีกเป็น
ความลับและมีเหตุผลที่รับฟังได้ ให้ปฏิบัติต่อข้อมูลนั้นอย่างเป็นความลับ เว้นแต่จะได้รับความยินยอม
จากผู้นำเสนอด้วย ในกรณีนี้ กรรมการค้าด่างประเทศอาจขอให้ผู้ให้ข้อมูลจัดทำข้อสรุปของข้อมูลใน
ลักษณะที่ไม่เป็นความลับก็ได้ หากผู้นำเสนอด้วยไม่สามารถจัดทำข้อสรุปในลักษณะที่ไม่เป็น
ความลับได้ ก็ให้แสดงเหตุผลไว้ด้วย

ในการนี้ที่กรรมการค้าด่างประเทศเห็นว่า คำขอให้อีกข้อมูลเป็นความลับนั้น ไม่มีเหตุผลเพียงพอ
และผู้ให้ข้อมูลไม่ยินยอมจะให้เผยแพร่หรือเปิดเผยไม่ว่าเป็นการทั่วไปหรือในรูปแบบของข้อสรุป
กรรมการค้าด่างประเทศอาจไม่นำข้อมูลนั้นมาประกอบการพิจารณา เว้นแต่จะมีการพิสูจน์เป็นที่พอใจ
จากแหล่งข้อมูลอื่นที่เหมาะสมว่าข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง

ส่วนที่ ๔

การกำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่กรรมการค้าด่างประเทศพิจารณาข้อมูลเบื้องต้นแล้วปรากฏหลักฐานชัดแจ้ง
ว่าการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือกำลังคุกคามที่จะก่อความเสียหาย ซึ่งหาก

ดำเนินการค่าใช้จ่ายก่อให้เกิดผลเสียหายที่ยากแก่การแก้ไขให้กรรมการค้าต่างประเทศเสนอเรื่องให้คณะกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดมาตรการปักป้องชั่วคราว

มาตรา ๒๓ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาได้ว่าเห็นว่ามีความจำเป็นต้องกำหนดมาตรการปักป้องชั่วคราว ก็ให้ประกาศเรียกเก็บอาการชั่วคราวตามอัตราก็ให้เห็นว่าเหมาะสม

อาการชั่วคราวที่เรียกเก็บตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นอาการเข้าที่เพิ่มขึ้นจากอัตราที่ฟังด้วยเสียงตามที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอาการตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในขณะนี้เข้า และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอาการชั่วคราวเสมือนอาการดังกล่าวเป็นอาการเข้าตามกฎหมายนั้น และให้กรรมศุลกากรเก็บรักษาอาการชั่วคราวที่เก็บได้ไว้เพื่อปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ จนกว่าจะสิ้นเหตุที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าว

การเรียกเก็บอาการชั่วคราวให้มีระยะเวลาใช้บังคับไม่เกินสองร้อยวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ส่วนที่ ๕

การยุติการพิจารณากำหนดมาตรการปักป้อง

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยที่สุดว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นหรือไม่มีความเสียหาย การพิจารณากำหนดมาตรการปักป้องเป็นอันยุติ และให้กรรมการค้าต่างประเทศแจ้งให้ผู้ซื้นคำขอทราบพร้อมออกประกาศแจ้งผลการวินิจฉัยด้วย

ในกรณีที่มีการเก็บอาการชั่วคราวตามมาตรา ๒๓ ให้คืนโดยไม่ชักช้า

หลักเกณฑ์ และวิธีการคืนอาการชั่วคราว ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและระเบียบพิธีการทางศุลกากรที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๖

ระยะเวลาในการพิจารณากำหนดมาตรการปักป้อง

มาตรา ๒๕ การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณากำหนดมาตรการปักป้องจะถือว่าดำเนินการให้มีคำวินิจฉัยที่สุดว่าให้มีการกำหนดมาตรการปักป้อง หรือคำวินิจฉัยที่สุดว่าไม่มีการนำเข้า

สินค้าที่เพิ่มขึ้นหรือไม่มีความเสียหายและให้ยุติการพิจารณา ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองวันอย่างสิบวันนับแต่วันประกาศได้ส่วน เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินเก้าสิบวัน

หมวด ๓

การกำหนดมาตรการป้องกัน

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยขึ้นที่สุดว่ามีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและมีความเสียหาย ให้กำหนดมาตรการป้องกายนี้ให้บังคับอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีมาตรการใดที่กำหนดมาตราการนั้น หรือหมายมาตรการพร้อมกันก็ได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เรียกเก็บอาการตามอัตรารักษาพยาบาล

(๒) จำกัดปริมาณนำเข้า

(๓) มาตรการอื่นใดนอกเหนือจาก (๑) และ (๒) ที่มีผลเป็นการลดหรือจำกัดปริมาณการนำเข้า เพื่อให้ผู้ผลิตสินค้านิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายในมีโอกาสดำเนินการตามแผนปรับตัวตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

มาตรา ๒๗ ภายใต้บังคับหมวด ๓ มาตรการป้องกันที่จะกำหนดขึ้นนี้ให้ใช้บังคับกับสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้นโดยไม่คำนึงถึงแหล่งที่มาของสินค้า และให้ใช้เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายและเพื่อให้ผู้ผลิตสินค้านิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายในมีระยะเวลาในการปรับตัว

มาตรา ๒๘ ในกรณีกำหนดมาตรการป้องกันโดยการเรียกเก็บอาการ อาการที่เรียกเก็บให้ถือเป็นอาการที่เพิ่มขึ้นจากอัตราที่พึงต้องเสียตามที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอาการกูญหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในขณะนำเข้า และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมามาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอาการดังกล่าวเสมอจนเป็นอาการเข้าตามกฎหมายนั้น

มาตรา ๒๙ ในกรณีกำหนดมาตรการป้องกันโดยการจำกัดปริมาณการนำเข้าต้องไม่ทำให้ปริมาณการนำเข้าลดลงต่ำกว่าปริมาณการนำเข้าที่ผ่านมา เว้นแต่จะเป็นที่ปรากฏโดยชัดแจ้งว่ามีความจำเป็นต้องจำกัดปริมาณการนำเข้าจนทำให้ปริมาณการนำเข้าลดลงกว่าเดิมจึงจะป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายได้ การพิจารณาปริมาณการนำเข้าที่ผ่านมาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ ในกรณีกำหนดมาตรการปักป้องโดยการจัดสรรงริมานการนำเข้า คณะกรรมการจะมอบหมายให้กรรมการค้าต่างประเทศจากกลุ่มจัดสรรงริมานการนำเข้ากับประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถทำความตกลงจัดสรรงริมานการนำเข้าตามวรรคหนึ่งได้ ให้จัดสรรงริมานการนำเข้าแก่ประเทศผู้ส่งออกตามสัดส่วนของปริมาณหรือมูลค่าทั้งหมดของสินค้าที่นำเข้าก่อนหน้านี้ ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่เหมาะสม โดยให้คำนึงถึงปัจจัยพิเศษที่อาจมีผลกระทบต่อการค้าสินค้าดังกล่าวด้วย

ในช่วงเวลาที่ใช้มาตรการตามวรรคหนึ่ง ห้ามนิวัติผู้ใดนำเข้าสินค้านั้น เว้นแต่จะได้รับหนังสือรับรองการนำเข้าที่ออกให้โดยกรมการค้าต่างประเทศไปแสดงต่อหนังงานศุลกากรในการนำเข้า

หนังสือรับรองการนำเข้าตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ ในกรณีของความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน หากปรากฏว่าปริมาณการนำเข้าจากบางประเทศได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ไม่ได้สัดส่วนกับปริมาณการนำเข้ารวมที่เพิ่มขึ้น คณะกรรมการจะกำหนดจัดสรรงริมานการนำเข้าตามหลักเกณฑ์ที่เห็นว่าเหมาะสมโดยไม่ใช้หลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในมาตรา ๓๐ ที่ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องปรึกษาหารือกับประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ ภายใต้กำกับของคณะกรรมการว่าด้วยมาตรการปักป้องขององค์การการค้าโลกก่อนโดยแสดงให้คณะกรรมการตั้งกล่าวเห็นว่าปริมาณการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของบางประเทศไม่ได้สัดส่วนกับปริมาณการนำเข้ารวมที่เพิ่มขึ้น และมีเหตุผลอันสมควรที่จะไม่จัดสรรงริมานการนำเข้าตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๓๐ และการจัดสรรงริมานการนำเข้าที่กำหนดขึ้นในกรณีนี้เป็นธรรมต่อผู้ส่งออกทุกราย

การกำหนดจัดสรรงริมานการนำเข้าตามวรรคหนึ่ง ต้องมีระยะเวลาใช้บังคับไม่เกินสี่ปี

มาตรา ๓๒ มิให้นำมาตรการปักป้องมาบังคับใช้กับสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศกำลังพัฒนา หากส่วนแบ่งการนำเข้าสินค้าจากประเทศนั้นไม่เกินร้อยละสามของปริมาณการนำเข้ารวมของสินค้านั้น แต่ทั้งนี้สินค้าที่นำเข้าจากประเทศกำลังพัฒนาที่มีส่วนแบ่งการนำเข้าน้อยกว่าร้อยละสามทั้งหลายนั้น รวมกันแล้วต้องมีปริมาณไม่เกินร้อยละเก้าของปริมาณการนำเข้ารวมของสินค้านั้น

หมวด ๔

ระยะเวลาในการใช้มาตรการปักป้องและการทบทวน

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๑ วรรคสอง และมาตรา ๓๖ มาตรการปักป้องที่ประกาศใช้ ให้มีผลบังคับใช้ในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแต่ไม่เกินสี่ปีนับแต่วันประกาศใช้บังคับ

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มานาครการปักป้องมีผลบังคับใช้เกินกว่าหนึ่งปี ให้ผ่อนคลายมาตรการดังกล่าวลงตามลำดับ

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มานาครการปักป้องมีผลบังคับใช้เกินกว่าสามปี ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนว่าสมควรใช้มนาครการดังกล่าวต่อไปหรือไม่ โดยต้องคำนึงถึงการภายในระยะเวลาครึ่งแรกของระยะเวลาที่กำหนดให้ใช้มนาครการปักป้องนั้น

มาตรา ๓๖ เมื่อคณะกรรมการเห็นสมควร หรือเมื่อมีคำร้องขอภายในระยะเวลาที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนดจากผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรืออุดสาหกรรมภายในว่ามีความจำเป็นต้องขยายเวลาการบังคับใช้มนาครการปักป้องต่อไปอีกเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหาย โดยมีหลักฐานแสดงว่า อุดสาหกรรมภายในอยู่ระหว่างการปรับตัว ให้ขยายเวลาการบังคับใช้มนาครการปักป้องต่อไปอีกได้ตามที่จำเป็น แต่ห้าม ๒ ระยะเวลาที่บังคับใช้มนาครการปักป้องทั้งหมด เมื่อร่วมระยะเวลาที่บังคับใช้อุ้ยเดิมระยะเวลาที่ขยายออกไป และระยะเวลาที่บังคับใช้มนาครการปักป้องชั่วคราวแล้ว ต้องไม่เกินสิบปี และให้นำบทัญญูติในส่วนที่ ๒ ส่วนที่ ๓ ส่วนที่ ๕ และส่วนที่ ๖ ของหมวด ๒ และหมวด ๓ มาใช้บังคับกับการพิจารณาขยายเวลาการบังคับใช้มนาครการปักป้องตามหมวดนี้ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ มนาครการปักป้องที่ขยายเวลาการบังคับใช้ต่อไปอีกดามมาตรา ๓๖ ต้องไม่เข้มงวดเกินกว่ามนาครการที่ใช้บังคับอยู่ ณ ขณะเวลาที่ข้อขยาย

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่การบังคับใช้มนาครการปักป้องสิ้นสุดลง จะนำมนาครการปักป้องมาบังคับใช้กับสินค้านำเข้านั้นอีกมิได้ เว้นแต่จะได้พิพากษาที่จังหวัดของระยะเวลาที่ได้เคยบังคับใช้มาก่อนหน้านี้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองปี

การบังคับใช้มนาครการปักป้องที่มีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งวันร้อยแปดสิบวัน อาจนำมนาครการปักป้องมาบังคับใช้กับสินค้านำเข้านั้นได้อีก เมื่อเว้นระยะเวลาห่างจากวันบังคับใช้มนาครการปักป้องครึ่งก่อนอุบัติชัยหนึ่งปี และมิได้มีการบังคับใช้มนาครการปักป้องกับสินค้าดังกล่าวมากกว่าสองครึ่งภายในระยะเวลาห้าปีก่อนหน้าวันบังคับใช้มนาครการนั้น

หมวด ๕

ผลกระทนจาก การใช้มนาครการปักป้อง

มาตรา ๓๙ ในกรณีมีการใช้มนาครการปักป้องหรือขยายเวลาการใช้มนาครการปักป้องเกินกว่าสามปี อันทำให้ต้องทำความตกลงกับประเทศผู้ส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากการปักป้อง ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดการชดเชยตามสิทธิที่พึงมีของประเทศผู้ส่งออกทั้งด้านสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษี

และพันธกรณีอื่น ให้ได้รับเท่าระดับเดิมตามความตกลงทั่วไปว่าด้วยการศึกษาและการค้า
ค.ศ. ๑๙๖๔ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการดังต่อไปนี้

หมวด ๖

การประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัย

มาตรา ๔๐ เมื่อมีคำวินิจฉัยขึ้นที่สุดให้ยุติการพิจารณามาตรการปกป้องหรือให้กำหนด
มาตรการปกป้อง หรือให้ขยายเวลาการใช้มาตรการปกป้อง ให้กรรมการค้าต่างประเทศประกาศเผยแพร่
ผลคำวินิจฉัย หรือรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัยให้สาธารณชนทราบเป็นการทั่วไปโดยพลัน

ประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่
กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๗

มาตรการปกป้องความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีนิ
ขอกำหนดว่าด้วยการปกป้องแตกต่างไปจากที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ในเรื่องการพิจารณา
มาตรการปกป้อง การไต่สวน การกำหนดมาตรการปกป้อง การกำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว
ระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้อง และมาตรการปกป้องชั่วคราว การทบทวน หรือเรื่องอื่นที่เกี่ยวกับ
การกำหนดและการใช้มาตรการปกป้อง การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเกี่ยวกับขั้นตอนและเงื่อนไข
ให้เป็นไปตามพันธกรณีที่ได้ตกลงกันไว้ในความตกลงนั้น ๆ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๒ บรรดาการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องหรือการใช้มาตรการปกป้องที่อยู่
ระหว่างการดำเนินการตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้า
สินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามา
ในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการตาม
พระราชบัญญัตินี้

ເດືອນ ๑๒๕ ຕອນທີ ๓ ກ

หน້າ ๑๓
ຮາຊກິຈຈານບໍລິສັດ

๗ ນົກຮາມ ೨៥៥១

ສ່ວນການພິຈາລະນາທີ່ດໍາເນີນການໄປແລ້ວຕາມປະກາສຄະກະທຽງພາັນຍົງດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຈື້ອເປັນການ
ດໍາເນີນການຕາມພຣະຣາຊບັນຍຸດືນີ້ ເພາະໃນສ່ວນທີ່ໄມ່ບັດຫວູ້ແບ່ງກັບພຣະຣາຊບັນຍຸດືນີ້

ຜູ້ຮັບສັນອັພະບໍນມຣາຊໂອກກາຣ

ພດເອກ ສຸຮຍຸທົ່ງ ຈຸລານນທ໌

ນາຍກັບຮູມນທຣີ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ เนื่องจากประกาศกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังมีข้อจำกัดด้านขอบเขตที่จะนำมาปรับใช้กับการกำหนดมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น จึงสมควรให้มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยมาตรการปกป้อง และโดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีความตกลงมาร์กาเจช จัดตั้งองค์การการค้าโลก ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๘๙๙๔ ซึ่งกำหนดให้ประเทศไทยสมาชิกมีสิทธิที่จะใช้มาตรการปกป้องด้านความตกลงองค์การการค้าโลกได้ และเพื่อให้เป็นไปตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ประเทศไทยมีข้อผูกพัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้